

[Arne Melchior]

at få dannet en KVR-regering, så kunne det bl.a. være den, at vi nu har en regering – og en regering er som bekendt et kollektivt ansvarligt organ – der altså omfatter De Radikale, og som i ét og alt står bag ved og tager det fulde ansvar, og hvad det alt sammen hedder, for den faste forbindelse over Storebælt i den udformning, den nu har fået. Så synes jeg virkelig, at denne regeringsdannelse, som jeg ellers har kaldt noget naturstridig, Til en vis grad er blevet retfærdiggjort, og til lykke med det til dem, der står bag ved det.

Men jeg kan altså ikke tilbageholde den polemiske bemærkning, idet jeg samtidig udtaler min respekt for hr. Larsen-Ledets måde at udtrykke sig på her i sin ordførertale for et øjeblik siden, at en regering, som også tæller minister og folketingsmedlem hr. Bilgrav-Nielsen, nu altså dækker den faste forbindelse over Storebælt. Det må være en bitter dag for vores nuværende energiminister, og den under jeg ham søreme også.

Må jeg om miljøet ganske kort sige, at det er svært gennemskuelige betragtninger og beregninger, for det er jo brøkdeler af marginaler, der er tale om, og det kan ikke andet end at have vurderings-, indtil spådomskarakter. Det er det, som det er menneskeligt muligt at få frem. Men jeg synes, det er passende, da ministeren meget korrekt ofrer miljøet en hel del af pladsen i sin redegørelse, at erindre om, at heller ikke uden anlæg af en fast forbindelse ville der være uændrede vand- eller strandmiljøer i og omkring Storebælt. Det skal man vide. Disse materialevandring, disse af naturen selv skabte ændringer, som indtræder bestandigt – bestandigt og uforudsigeligt – ville alligevel være der, og det gør selvfølgelig spekulationerne over virkningen af den faste forbindelse på disse områder endnu mere spekulativ.

Jeg skal benytte lejligheden til at anmelde, at vi vil indgive en forespørgsel til trafik- og kommunikationsministeren om, hvordan det fortsætter, dvs. hvordan det forholder sig med planerne om en fast forbindelse over Øresund, og når den kommer på dagsordenen, vil vi selvfølgelig heller ikke undlade at nævne Østersøen.

Det er ganske klart, at vandene ikke skal »tilplastres«, som vi hørte i formiddags, at vort land bliver tilplastret med asfalt. Vandene skal ikke tilplastres – med venlig hilsen til SF – med broer, men det er klart, at fremkommelighed er

det første bud – efter sikkerhed – på samfærdse-lens, på kommunikationens område; og denne fremkommelighed kan Danmark med vor beliggenhed, med vor natur, kun tjene på. Både økonomisk og kulturelt og socialt: kun fordele.

Som sagt, det, du gør, gør det helt, ikke stykkevis og delt, og nu er det altså det, vi gør. Nu ved vi, hvad vi gør, det står klart i redegørelsen. Startskuddet er givet.

Jeg tager et lillebitte forbehold over 3-års-intervallet mellem første etape, altså togetapen, og anden etape, altså biletapen. Hvis aktieselskabet skulle blive etappet i at gøre anden etape lidt hurtigere, så skal de ikke høre ringe fra CD i den anledning, og jeg vil tippe på, at det kommer til at ske; for på det tidspunkt er låneoptagningen så betydelig, at der vil være råd til, lyst til, brug for at indchartre yderligere grej, sætte overarbejde eller mere arbejdskraft på for at få det færdigt, således at det kan tages i brug.

For en halv bro kan man jo ikke tage i brug, det kan man derimod med en halv motorvej; den kan man tage stykkevis og delt. En fast forbindelse over eller under vand må faktisk nødvendigvis, henholdsvis for togdelen og billeden, være fuldt færdig, før den kan bruges, så min melding fra CD skal være: Fuld fart frem!

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Ja, man hørte jo næsten klippet, da hr. Arne Melchior klippede snoren over ikke bare på Storebælt, men også på Øresund. Og om Øresund er der vel i øvrigt kun at sige, at vi naturligvis skal sige ja tak til det tilbud, svenskerne tidligere har givet om, at de vil betale en sådan forbindelse over Øresund.

Grunden til, at jeg bad om ordet, var egentlig, at jeg mener oprigtigt, at hr. Arne Melchior gør, hvad han kan, for at skaffe udenlandske turister til Danmark. Derfor foruroligede det mig meget, at hr. Arne Melchior sådan med store armbevægelser blot kunne feje den problemstilling af bordet, som jeg rejste. Hvis denne vejforbindelse skulle gå hen og blive til noget og udenlandske turister, der kommer her til landet, bliver afkrævet det meget, meget store beløb sammenlignet med, hvad man opkræver i udlandet, hvad bliver så reaktionen herpå? Jeg tror nemlig, det kan give Danmark et meget dårligt image overalt i vore nabolande.